

بغض تبریک برای حذف سنگسار

حقوق زنان، حقوق زن و قوانین جاری ایران

روزانلاین- وقتی دوستی صبح زود روز گذشته زنگ زد و گفت که مژده دارد، به هر خبر خوبی فکر می کردم جز اینکه مجازات سنگسار از قانون مجازات اسلامی ما حذف شده باشد. دلم می خواست بگویم تو ده روز در خواب بوده ای و بیهوش و امروز، روز دیگری است. دوست داشتم خبرهایی بشنم از جنس این روزها. از جنس بغضهایی که در گلو مانده است...

اما حال عروسی را داشتم که پس از سالها انتظار و تلاش برای رسیدن به معشوق، درست شب عروسی اشان زلزله به آنها وارد می شود و او نمی داند از اینکه در بر معشوق است باید بخندد یا بگرید. سه سال تلاش بی امان کرده ایم برای اینکه مجازات سبعمانه سنگسار از قانون پاک شود. از نظر فقها گرفته تا اطلاع رسانی، بیانیه، دفاع حقوقی، نامه نگاری، سمینار و بررسی، تحقیق و... برای حذف این مجازات. اما در کمال حیرتman، پیشنویس لایحه مجازات اسلامی که از سوی قوه قضائیه پیشنهاد و راهی مجلس شد، همچنان این قانون را در خود داشت.

اما روز گذشته رئیس کمیسیون حقوقی مجلس در گفت و گو با خبرگزاری جمهوری اسلامی اعلام کرد: "کمیسیون قضایی مجلس، در بررسی لایحه مجازات اسلامی به این نتیجه رسیده است که برای رعایت مصلحت نظام، برخی حدود اسلامی از جمله سنگسار در قانون بیان نشود. اسلام در اجرای برخی حدود از جمله سنگسار، سختگیری کرده و شرایطی را تعیین کرده است که اثبات آن به ندرت اتفاق می افتد؛ از این رو اعضای کمیسیون قضایی و حقوقی به این نتیجه رسیدند که ضرورتی به ذکر برخی حدود در قانون نیست."

اگرچه هر گام مثبتی که برای بهتر شدن قانون و بهتر شدن شرایط عمومی برای شهروندان برداشته شود، جای خوشحالی دارد. اما سوال این است که چرا این همه اطلاعات منتشر شده در باره پرونده های سنگساریانی که حکمشان به اجرا در آمد یا اینکه همچنان زیر این حکمند و بازخوانی زندگی نامه هایی که نشان می داد اثبات جرم، از راه های قانونی صورت نگرفته است، حتا موجب حذف این مجازات در گام نخست پیشنهاد این لایحه به مجلس نشد؟

چرا این همه بحث و تحقیق و نظر کارشناسانه که در مورد این مجازات در جامعه و از سوی اهل فن، صورت گرفت، حریف این قانون نشد؟ حتی مجازات هفت نفر در سه سال، تنها واکنشی در حد تایید خبر یا اظهار تاسف از بابت اقدام خودسرانه! قضات در پی داشت.

اما باز جای شکرش باقی است، می دانم. جای شکرش باقی است که در وانفسایی که در عزای عزیزانمان در بهت و اشک غرقه ایم باید به هم تبریک بگوییم که دیگر قرار نیست انسانی به زیر سنگ، سلاخی شود. باید به هم تبریک بگوییم و ممنون باشیم از همه کسانی که رضا داده اند که این مجازات "در قانون بیان نشود".

مانده ام که از چه کسی باید تشکر کنیم و به که باید تبریک بگوییم؟ به گمانم پیش از همه، باید ممنون خواهرمان ندا آقا سلطان باشیم که خبری چنین مهم لازم بود تا خون او از صفحه یک مهمترین رسانه های دنیا پاک شود!

اما سوال دوم این است که مجازات سنگسار و البته ارتداد و قطع دست، از قانون مجازات ما پاک شد. اما جای آن قرار است چه اتفاقی برای افرادی که به همان جرم دستگیر می شوند بیفتد؟ در قانون ما برای زنای غیر محصنه نیز مجازات در نظر گرفته شده. تا کنون دستکم دو نفر با همان اتهام، (زنای محصنه) به جای مجازات سنگسار با ابزار دیگری چون طناب، به دار مجازات آویخته شده اند. آیا حذف مجازات سنگسار به معنی حذف این جرم از دایره قوانین است یا اینکه تنها ابزار اجرای حکم تغییر کرده است. در خبرهای منتشر شده، من پاسخی برای این سوال نیافتم. امیدوارم حقوقدانان مجلس شورای اسلامی که قرار است پس از بررسی، این قانون را برای تصویب شدن، به صحن علنی ببرند، به این مهم توجه کرده باشند.

خبر حذف سنگسار از قانون مجازات اسلامی، لحظاتی چهره ندا را از خاترم برد. از یاد بردم که در چه روزگاری زندگی می کنم. نمی دانم چند رسانه فردا به جای تصویر رنگین "ندا" از پیشرفت قانون مجازات ما، با حذف سنگسار سخن خواهند گفت. نمی دانم چند کشور برای این اقدام ترقی خواهانه به ما تبریک خواهند گفت. اما این را می دانم که قانون سنگسار وقتی حذف شد که ندا زیر باران سنگ جان می داد.

می دانم تبریک گفتن به عروسی که در شب عروسی اش آشیانه اش را بر باد می بیند، چیزی از فردا را در ذهن او زیبا و مبارک نخواهد کرد.